

Portal Województwa Lubuskiego

Kolejne dotacje dla obiektów zabytkowych

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -3 czerwca 2020 godz. 14:46

3 czerwca br. wicemarszałek Łukasz Porycki podpisał dwie umowy na prace remontowo-konserwatorskie. Wsparcie trafi do Centrum Kultury „Zamek” w Kożuchowie oraz Stowarzyszenia Przyjaciół Pałacu w Solnikach. - Co roku zarząd województwa przeznacza środki na wsparcie

obiektów zabytkowych w naszym regionie. Dzięki nim udało się ocalić ważne obiekty jak również ich cenne elementy - mówi wicemarszałek Łukasz Porycki.

Centrum Kultury „Zamek” w Kozuchowie

Dotacja w wysokości 6 tys. zł przeznaczona zostanie na remont wnętrza sali kameralnej nr 9 w Zamku w Kozuchowie. Zamek był rezydencją książęcą. W tym obiekcie urzędowali ostatni Piastowie z linii głogowskiej. Obiekt został wzniesiony na początku XIV wieku na miejscu średniowiecznego grodu kasztelańskiego w stylu gotyckim, obecnie o zatartych znamionach stylowych. Od końca XIV wieku stanowił siedzibę książęcą, a następnie od początku XVI wieku siedzibę możnych rodów. Około 1685 r. przeszedł w posiadanie zakonu karmelitów i przekształcony został w klasztor. W 1810 r. nastąpiła kasata zakonu, a zamek przeznaczono na zbrojownię.

Zakres prac: przygotowanie tynków, mechaniczne usunięcie osłabionych i odspojonych części, usunięcie wtórnych warstw malarskich, oczyszczenie i ujednolicenie powierzchni oraz zabezpieczenie parkietu i okien folią, malowanie ścian w kolorze „starej bieli”.

Stowarzyszenie Przyjaciół Pałacu w Solnikach

Dotacja w wysokości 12.600,00 zł wykorzystana będzie na odtworzenie drzwi zewnętrznych oranżerii z domem ogrodnika w Solnikach. Dwór w Solnikach powstał na przełomie XVI i XVII wieku, kiedy majątek był własnością Wolfa von Braun. Od 1997 roku obiekt jest w rękach prywatnych. W pierwszym etapie wzniesiono dwutraktową budowlę o charakterze obronnym z sienią na osi. Na początku XIX wieku rozbudowano obiekt o zachodni trakt. Zmianom uległ wówczas wystrój architektoniczny elewacji, które uzyskały klasycystyczny kostium. W tym czasie zmieniono także otoczenie dworu. Osuszono otaczającą go fosę, założono park krajobrazowy i ogród francuski, wybudowano oranżerię, która wraz z fontanną stanowią centralny punkt założenia ogrodowego.

Oranżeria zachowana została w pierwotnej bryle, jednak więźba dachowa, stolarka okienna i drzwiowa, posadzki oraz zewnętrzne tynki pochodzą z lat 80. XX wieku. Dom ogrodnika został w części odtworzony w latach 1986-1988 według fotografii z okresu międzywojennego.

Zakres prac: odtworzenie drzwi zewnętrznych na kształt historycznych – zmiana koloru na złamaną biel, zgodnie z decyzją LWKZ, demontaż istniejącej stolarki drzwiowej, wprowadzenie nowej stolarki.

Materiał: Departament Infrastruktury Społecznej

